REGLUR

um verðtryggingu sparifjár og lánsfjár o.fl.

I. Almenn ákvæði um verðtryggingu.

1. gr.

Verðtrygging sparifjár og lánsfjár miðað við verðvísitölu skal miðast við vísitölu neysluverðs eins og Hagstofa Íslands auglýsir hana mánaðarlega, sbr. ákvæði laga nr. 13 frá 6. mars 1995, um breytingu á vaxtalögum nr. 25/1987.

2. gr.

Verðtrygging inn- og útlána, miðað við vísitölu gengis, nú skv. reglugerð nr. 293/1999, miðast við gengisvísitölur, sem auglýstar eru með gildistöku frá og með 1. degi hvers mánaðar og eru hinar sömu og skráð opinbert viðmiðunargengi (kaupgengi) Seðlabankans 21. dag undanfarandi mánaðar á reikningseiningu Alþjóðagjaldeyrissjóðsins (SDR) annars vegar og evru (EUR) hins vegar. Falli gengisskráning niður skal síðasta skráða opinbera viðmiðunargengi (kaupgengi) SDR eða EUR á ofangreindum viðmiðunardegi lagt til grundvallar. Seðlabankinn auglýsir gengisvísitölur, sem gilda í hverjum mánuði, í Lögbirtingablaðinu.

Innstæður á innlendum gjaldeyrisreikningum (IG reikningum) lúta hins vegar ákvæðum reglugerðar nr. 679/1994, sbr. reglur Seðlabankans um upplýsingaskyldu vegna gjaldeyrisviðskipta og fjármagnshreyfinga milli landa nr. 13/1995.

3. gr.

Um verðtryggingu sparifjár og lánsfjár vísast að öðru leyti til ákvæða laga nr. 13 frá 6. mars 1995, um breytingu á vaxtalögum nr. 25/1987.

II. Verðtryggðir innlánsreikningar.

4. gr.

Innlánsstofnunum er því aðeins heimilt að taka á móti sparifé gegn verðtryggingu miðað við vísitölu neysluverðs eða gengisvísitölu að innstæða sé bundin í 36 mánuði eða lengur.

Innlánsstofnunum er þó heimilt að verðtryggja innlánsfé í eftirtöldum tilvikum:

1. Sé í samningsskilmálum kveðið á um að innstæða losni að afloknum upphaflegum binditíma, að lágmarki 36 mánuðir skv. 1. mgr., í tiltekið tímabil, að hámarki 1 mánuð í senn, er heimilt að verðtryggja innstæðuna bindist hún á ný í 6 mánuði eða lengur.
2. Með samningi um reglulegan mánaðarlegan sparnað í minnst 36 mánuði, þar sem vísitölubinding nær til óhreyfðrar innstæðu í hverjum mánuði, en innstæða umfram það beri nafnvexti.
3. Á orlofsreikningum skv. ákvæðum laga um orlof, nr. 30 27. mars 1987.

5. gr

Verðbætur innstæðna á verðtryggðum innlánsreikningum eru reiknaðar á þann hátt sem segir í næstu þremur málsgreinum.

Verðbætur eru reiknaðar á tvennan hátt, þ.e. lægsta innstæða í almanaksmánuði tekur breytingum skv. vísitölu neysluverðs eða gengisvísitölu sé innstæða gengisbundin, en inn- og útborganir eru verðbættar innan mánaðarins með sérstökum verðbótum í formi vaxta, sem innlánsstofnanir auglýsa.

Fyrsta dag hvers mánaðar skal höfuðstóll, sem staðið hefur óhreyfður sl. mánuð, hafa tekið sömu hlutfallslegu breytingu og verður þá á vísitölu neysluverðs, eða gengisvísitölu, sé innstæða gengisbundin, hvort sem breytingin er til hækkunar eða lækkunar.

Innborgað fé ber sérstakar verðbætur frá innborgunardegi til næstu mánaðamóta, en þá leggjast þær við höfuðstólinn eftir vísitölu- eða gengisfærslu. Útborgað fé ber á sama hátt sérstakar verðbætur frá síðustu mánaðamótum að útborgunardegi, sem leggjast við höfuðstól um næstu mánaðamót. Sérstakar verðbætur innan úttektarmánaðar greiðast þó út með höfuðstól og áunnum vöxtum sé reikningur eyðilagður.

III. Verðtryggð útlán.

6. gr.

Lán með ákvæði um að höfuðstóll láns miðist að fullu við vísitölu neysluverðs eða gengisvísitölu skulu vera til fimm ára hið minnsta.

Höfuðstóll láns breytist í hlutfalli við breytingar á vísitölu neysluverðs eða gengisvísitölu frá grunnvísitölu eða grunngengi til fyrsta gjalddaga og síðan í hlutfalli við breytingar á vísitölunni eða genginu milli gjalddaga. Skal höfuðstóll lánsins breytast á hverjum gjalddaga, áður en vextir og afborgun eru reiknuð út. Grunnvísitala eða grunngengi skal vera vísitala sú, sem í gildi er þegar lán er veitt, nema samningur eða eðli máls leiði til annars.

Gjalddagar láns skulu allir vera á sama degi mánaðar, þannig að tímabilið milli gjalddaga teljist í heilum mánuðum. Leitast skal við að hafa gjalddaga á sama degi mánaðar og lán er veitt, þannig að tímabilið frá lánveitingu til fyrsta gjalddaga teljist einnig í heilum mánuðum. Sé gjalddagi láns á einhverjum öðrum degi mánaðar en lánveiting á sér stað, skal til leiðréttingar reikna dagvexti með sérstökum verðbótum, fyrir frávikið innan lánveitingarmánaðar (mest 29 dagar). Við útborgun láns greiðir lánþegi dagvextina, ef gjalddagi er síðar í mánuði en lánveiting, en lánveitandi greiðir, ef gjalddagi er fyrr.

Á kvittunum skal jafnan gera nákvæma grein fyrir útreikningi greiðslu og áföllnum verðbótum.

IV. Jöfnuður verðtryggðra eigna og skulda lánastofnana.

7. gr.

Með verðtryggðum eignum er hér átt við allar eignir innlánsstofnana og annarra lánastofnana, sem verðtrygging gildir um, sbr. 1. gr. og 1. mgr. 2. gr. hér að framan, þ.e.a.s. verðtryggð útlán, verðtryggð skuldabréf og verðtryggðar innstæður í öðrum innlánsstofnunum. Ennfremur skal telja með verðtryggðum eignum verðtryggðar kröfur utan efnahags.

Með verðtryggðum skuldum er hér átt við allar skuldir innlánsstofnana og annarra lánastofnana, sem verðtrygging gildir um, sbr. 1. gr. og 1. mgr. 2. gr. hér að framan. Með verðtryggðum skuldum telst því allt fé á sparireikningum þeim sem taldir eru í 4. gr. hér að framan og útistandandi verðtryggð verðbréf sem hlutaðeigandi innlánsstofnun eða önnur lánastofnun hefur gefið út. Ennfremur skal telja með verðtryggðum skuldum verðtryggða skuldaliði utan efnahags.

Séu verðtryggðar eignir skv. 1. mgr. meiri en verðtryggðar skuldir skv. 2. mgr. skal telja bókfært eigið fé umfram bókfært virði varanlegra rekstrarfjármuna með verðtryggðum skuldum, þó að hámarki að svo miklu leyti sem þeim mun nemur.

8. gr.

Í reglulegum skýrslum (mánaðarskýrslum), eða sérstökum mánaðarlegum skýrslum innlánsstofnana og annarra lánastofnana til Seðlabankans, skulu koma fram þeir liðir sem tíundaðir eru í 1. og 2. mgr. 7. gr. hér að framan svo unnt sé að reikna í hverjum mánuði hlutfallið milli mismunar verðtryggðra liða skv. 1. og 2. mgr. 7. gr. annars vegar og eigin

fjár í ársbyrjun hins vegar. Með eigin fé í þessu sambandi vísast til skilgreiningar í gildandi lögum um viðskiptabanka og sparisjóði nr. 113/1996 og lögum um lánastofnanir aðrar en viðskiptabanka og sparisjóði nr. 123/1993. Viðurlögum við vanrækslu í skýrsluskilum skal beitt á grundvelli 2. mgr. 20. gr. laga nr. 36/1986, sbr. 3. mgr. 44. gr. reglugerðar nr. 470/1986, um Seðlabanka Íslands.

9. gr.

Innlánsstofnanir og aðrar lánastofnanir skulu halda jafnvægi milli verðtryggðra eigna og skulda. Sé jákvæður eða neikvæður mismunur verðtryggðra eigna og skulda stofnunar meiri en sem nemur 30% af eigin fé hennar skal hlutaðeigandi stofnun tafarlaust gera ráðstafanir sem miða að því að færa hann inn fyrir tilskilin mörk. Ráðstafanirnar skulu kynntar Seðlabankanum skriflega.

V. Gildistaka o.fl.

10. gr.

Reglur þessar, sem settar eru með tilvísun til ákvæða laga nr. 13 frá 6. mars 1995 og reglugerðar nr. 293/1999, öðlast gildi 1. janúar 2000, og falla þá jafnframt úr gildi reglur Seðlabankans um verðtryggingu sparifjár og lánsfjár o.fl. nr. 330 frá 6. júní 1995.

Reykjavík, 17. desember 1999.

Seðlabanki Íslands,

Birgir Ísleifur Gunnarsson. **Eiríkur Guðnason.**

17. desember 1999 Nr. 880

GJALDSKRÁ

Hitaveitu Seltjarnarness.

I. KAFLI

1. gr.

Hitaveita Seltjarnarness selur hitaorku úr hitakerfum þeim, sem gerð hafa verið eða verða gerð á Seltjarnarnesi, og til þeirra húsa, sem fá vatn frá aðfærsluæð, eftir þeim reglum, sem settar eru í gjaldskrá þessari sbr. og reglugerð fyrir Hitaveitu Seltjarnarness staðfestri 7. september 1971.

2. gr.

Hitaveita Seltjarnarness lætur hverju húsi, sem er í sambandi við vatnsæðar hennar, í té vatnsmagn, er ætla má að nægi til hitunar á húsinu, enda séu ofnar hússins nægilega stórir að dómi hitaveitustjóra.

Hitaveitan lætur setja rennslismæla við hvert upphitunarkerfi og miðast gjald hitaveitunnar fyrir selda orku við mælda rúmmetra vatns.

Hitaveitan lætur húseigendum í té aukamæli, ef þess er óskað.

II. KAFLI

3. gr.

Gjöld fyrir afnot af heita vatninu eru sem hér segir:

a.	Fastagjald á mánuði fyrir hvern mæli	kr.190,00
b.	Vatnsgjald fyrir hvern rúmmetra	kr. 32,00